

Hinni Jyväskylän seudulla, eli Pejä-B ja Peha-A kokeet

Hinni osallistui valtakunnalliselle noutajien kesäleirille 8.-13.7.2012 ja sen jälkeen menimme suoraan kasvattajan leiriviikonlopulle. Leiriviikonloppu muuttui kuitenkin koeviikonlopuksi, koska onnistuimme saamaan pelastuskoirakokeisiin paikat molemmille päiville; lauantaille pelastusjälki B ja sunnuntaille pelastushaku A. Yöt kävimme viettämässä kasvattajan leiripaikalla Surkeenjärvellä.

Lauantai aamuna 14.7.2012 oli Pejä-B kokeeseen kokoontuminen Laukaanhovin parkkipaikalla. Koska kaikki kuusi koirakkoa oli suorittanut tottelevaisuusosuuden tänä kesänä, ei kenenkään tarvinnut jännittää sitä osuutta. Aikaa odottelulle siis jäi huomattavasti jälkien vanhetessa. Jäljet oli tehty Lievestuoreen maastoihin. Arpaonni suosi minua numerolla 1, eli pääsin Hinnin kanssa jäljelle ensimmäisenä.

Jälki alkoi 100 linjalta, noin 70 metrin syvyydeltä oikealle. Hinni otti jäljen takajälkenä, olisi kääntynyt toiseen suuntaan, mutta minä annoin käskyn ”jälki” ja niin Hinni kääntyi jatkamaan takajälkeä. No, käsky takaisin janallehan siitä seurasi ja tiesin heti, mistä oli kyse. Siitäpä käännymme oikeaan suuntaan ja etenimme vauhdikkaasti suoraa jälkeä ensimmäiselle esineelle, sen jälkeen kulma vasemmalle rinnettä ylös, kulmia rinnettä alas, terävä kulma, toinen ja kolmas esine jossain välissä. Siinä vaiheessa olin ihan puhki, mutta Hinnillä oli hyvä meno päällä. Minun oli ihan pakko pysäyttää Hinni hetkeksi, että sain hengitykseni tasaantumaan. Jatkoimme jälkeä jälleen rinnettä ylös ja sieltä Hinni nappasi neljännen esineen, punaisen sukan. Samassa tunsin, kuinka ampiaisia alkoi pörrätä ympärilläni – juoksin. Terävä tuikkaus poskeen, toinen korvaan – huidoin punaisella sukalla ampiaisia ja yritin juosta puiden oksien alta, jotta amparit jäisivät sinne. Onneksi Hinni sai olla rauhassa ampiaisilta; se jäljesti vapaana jossain edelläni. Nyt jouduin taas huutamaan koiraani, sillä olin kadottanut näköyhteyden. Pian Hinni tulikin harjanteen toiselta puolelta esine suussaan. Viisi esinettä! Maalihenkilö ei voinut olla enää kaukana. Nyt ohjeistin Hinnin etsimään ”ukkoa”. Ja Hinnihän etsi, jäljestäen ja vielä ilmaisikin maalihenkilön haukkumalla. Reipas Hinnini! Tosi hieno suoritus Hinniäiseltä! Palasimme Lievestuoreen Shellille, jossa viimeiset jäljille lähtijät vielä odottelivat omaa suoritusvuoroaan. Päivän päätteeksi totesimme, että jälkiä ja kokeita tehdään eri paikkakunnilla hyvin eri tavoin. Täällä jokainen jälki oli erilainen, joka jäljellä erilaiset esineet ja esineiden järjestys ei ollut kenenkään tiedossa. Pieniä asioita, mutta kilpailijan kannalta joskus hyvinkin tärkeitä.

Sunnuntaina 15.7.2012 automme suuntasi Tikkakoskelle, lennoston maille. Siellä osa koirista suoritti tottelevaisuusosuuden. Hakumaastoon läksi kahdeksan koirakkoa. Etsittävä alue oli veteen rajoittuva niemi, jonka toinen reuna oli rajattu pois alueesta. Meitä noutajajäiksi tuo vesielementti vähän hermostutti, mutta ranta-alueitahan sitä usein joudutaan etsinnöissä läpi käymään. Ja jälleen arpa antoi meille suoritusnumeron 1. Suunnitelma kartalle; päätin käydä alueen läpi yhdellä keskilinjalla, pitkin rinnettä, keskilinjalla sijoituessa puoliväliä ylemmäksi rinteessä. Kompassisuunta ja Hinni töihin. Alku alueesta oli tosi paha ryteikköä, jossa ei tiennyt mistä itse kulkee ja mistä lähettää koiraansa töihin. Alun säikähdysten jälkeen alue selkiytyi ja koirakin pystyi työskentelemään suuremmin pistoin. Ensimmäinen maalihenkilö oli alueen korkeimman kohdan luona, umpipiilossa. Hinni haukkui hyvin, mutta kun olin jo melkein perillä, Hinni tulikin iloisesti luokseni. Pysähdyin, katsoin pois päin ja Hinni oivalsi, että nyt meni pieleen ja juoksi kiireesti maalihenkilölle ja jatkoi ilmaisuaan. Hyväksytty maalihenkilön löytö. Onnellisina jatkoimme työskentelyä. Alarinteessä oli mainioita luonnon muovaamia ”möhkäleitä”, joiden takana olisi hyvin voinut olla piiloja. Hinni ei saanut mitään hajua sieltä, vaikka teki hyvän pitkän piston alas rantaan. Keskilinjani meni taas niin tukkoiseksi, että jouduin ilmoittamaan poikkeavani suunnasta kiertääkseni pahan ryteikön. Se oli tuomarin mielestä ihan ok, mutta samalla menetin näköyhteyden Hinniin. Hetken päästä kuulin polsketta ja loisketta rannan suunnasta. Voi ei, onko Hinni mennyt uimaan... kello käy, mutta aikaa on vielä

runsaasti, käytetty 12 minuuttia. Jos Hinni on uimassa, se ei tule sieltä ilman että käytän pilliä. Pyysin tuomarilta luvan käyttää pilliä. Lupa myönnettiin. Samassa Hinnin haukku alkoi kuulua etu vasemmalta rinteeseen takaa, niemen kärjestä. Hinni ei siis ollutkaan uimassa. Tuomarikin naureskeli takanani, että vieläkö haluat pilliin puhalttaa... No, en halunnut pillittää, vaan juokin kiireesti kohti Hinniä. Heti, kun Hinni näki minut se irtosi taas maalihenkilön luota ja lopetti ilmaisun. Pysähdyin ja onneksi Hinni muisti jutun... kiireesti takaisin maalihenkilölle ja ilmaisemaan. Parin haukahduksen jälkeen tuomari ilmoitti tehtävän suoritetuksi ja kävin vain "pelastamassa" maalihenkilön piilostaan. Tämäkin maalihenkilö hyväksyttiin, mutta arvosanaksemme ilmaisuista tuli vain tyydyttävä. Tehtävä suoritettu ja kotiläksyksi ilmaisujen vahvistaminen. Kuusi koirakkoa kahdeksasta sai tuloksen; valitettavasti paikalliset koirakot jäivät ilman tulosta.

Mikä parasta, viikonlopun tulossaalis oli huippuhieno koko treeniporukallemme. Hinnin lisäksi Arto ja Lulu (Pejä-B ja Peha-A), Minna ja Voitto (Peha-A), sekä Kati ja Into (Peha A) saivat hyväksytyt suoritukset. Hyvä sakki meillä!